

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 8T/32/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2717010297
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Šimek
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2019:2717010297.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Šimeka a prísediacich Mgr. S. A. a E. U. na hlavnom pojednávaní konanom na Okresnom súde Skalica dňa 3. júna 2019, takto

rozhodol:

Obžalovaný V. Č., nar. XX.X.XXXX v L., trvale bytom L., t.č. v ÚVTOS Hrnčiarovce

sa uznáva za vinného, že

spoločným konaním s už odsúdeným S. V., nar. XX.X.XXXX (odsúdeným rozsudkom Okresného súdu Skalica sp.zn. 6T/201/2016 zo dňa 21.6.2017) od presne neustáleného času dňa 17.5.2016 do dňa 22.5.2016 v meste Skalica, od F. Č., nar. X.X.XXXX v L., trv. bytom L., A. Č.. XXXX/X, zamestnanej ako vedúca herne Merkur v obchodnom centre MAX v Skalici, Mallého 53, pod zámienkou, že vymôžu jej existujúcu pohľadávku vo výške 6.000,- €, pod rôznymi legendami vylákali od nej celkovú finančnú čiastku vo výške 48.000,- €, ktoré ona na tento účel dočasne získala z peňažných prostriedkov svojho zamestnávateľa MERKUR SPIELO SK s.r.o. Bratislava, Klincová 37/B, pričom ako legendy používali rôzne úskoky, že na úspešné vymoženie pohľadávky potrebujú peniaze na založenie obchodnej spoločnosti s ručením obmedzeným, ktorá mala byť založená na jej dlžníka V. Č., na ktorého mal potom byť zobrať úver a následne predstierali, že sa „vec“ skomplikovala a preto potrebujú ďalšie peniaze pre notára a potrebujú peniaze pre pracovníčku C. banky na odblokovanie peňazí, z čoho jej mala byť podľa ich predstierania vyplatená nielen pohľadávka vo vzťahu ku V. Č., ale aj všetky peniaze, ktoré od nej do tej doby vylákali, pričom pohľadávku reálne nevymohli, ani žiadne z prezentovaných aktivít reálne nevykonali a tieto výlučne len predstierali a ani jej nevrátili vylákané peniaze a takýmto spôsobom jej spôsobili celkovú škodu vo výške 48.000,- €,

t e d a

spoločným konaním na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak značnú škodu,

č í m s p á c h a l

zločin podvodu spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona.

Z a t o m u u k l a d á

podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona, s poukazom na § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, s použitím § 42 ods. 1 Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov a 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 2 Trestného zákona a § 78 ods. 1 Trestného zákona mu ukladá ochranný dohľad na 2 (dva) roky.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušuje výrok o treste odňatia slobody vo výmere 1 rok so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, uložený mu skorším rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV č.k. 2T/21/2018-345 zo dňa 20.6.2018, právoplatný 20.6.2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku sa ukladá obžalovanému V. Č. povinnosť nahradiť poškodenej F. Č., nar. X.X.XXXX, trvale bytom L., A. Č.. XXXX/X škodu vo výške 48.000,- eur, a to spoločne a nerozdielne s už odsúdeným S. V., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom U. N.C. XXX, ktorý bol už zaviazaný k tejto náhrade škody rozsudkom Okresného súdu Skalica č.k. 6T/201/2016-422 zo dňa 21.6.2017, právoplatný dňa 21.6.2017.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Skalica podal dňa 30.8.2017 Okresnému súdu Skalica obžalobu č. Pv 306/16/2206-113 na obžalovaného V. Č. pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že spoločným konaním s S. V., nar. XX.X.XXXX od presne neustáleného času dňa 17.5.2016 do dňa 19.5.2016 v meste Skalica, od F. Č., nar. X.X.XXXX v L., trv. bytom L., A. Č.. XXXX/X, zamestnanej ako vedúca herne Merkúr v obchodnom centre MAX v Skalici, Mallého 53, pod zámienkou, že vymôžu jej existujúcu pohľadávku vo výške 6.000,-€, pod rôznymi legendami vylákali od nej celkovú finančnú čiastku vo výške 48.000,-€, ktoré ona na tento účel dočasne získala z peňažných prostriedkov svojho zamestnávateľa MERKÚR SPIELO SK s.r.o. Bratislava, Klincová 37/B, pričom ako legendy používali rôzne úskoky, že na úspešné vymożenie pohľadávky potrebujú peniaze na zalożenie obchodnej spoločnosti s ručením obmedzeným, ktorá mala byť založená na jej dlžníka V. Č., na ktorého mal potom byť zobrať úver a následne predstierali, že sa „vec“ skomplikovala, a preto potrebujú ďalšie peniaze pre notára a potrebujú peniaze pre pracovníčku C. banky na odblokovanie peňazí, z čoho jej mala byť podľa ich predstierania vyplatená nielen pohľadávka vo vzťahu ku V. Č., ale aj všetky peniaze, ktoré od nej do tej doby vylákali, pričom pohľadávku reálne nevymohli, ani žiadne z prezentovaných aktivít reálne nevykonali a tieto výlučne len predstierali a ani jej nevrátili vylákané peniaze a takýmto spôsobom jej spôsobili celkovú škodu vo výške 48.000.-€

Podanej obžalobe predchádzalo podanie návrhu na schválenie dohody o vine a treste, sp.zn. 6T/201/2016 uzavretej medzi prokurátorom a obžalovanými V. Č. a S. V.X., pričom však obžalovaný V. Č. na verejnom zasadnutí nesúhlasil s výškou dohodnutého trestu a preto prišlo k vylúčeniu tohto obžalovaného zo spoločného konania, vrátenia veci do prípravného konania a následnému podaniu vyššie uvedenej obžaloby.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním výpovede obžalovaného V. Č. z prípravného konania, keďže tento odmietol vypovedať na hlavnom pojednávaní, výsluchom svedkyne - poškodenej F. Č., výsluchom svedkov S. V., C. C., V. Č., C. V., U. F., H. R., E. Č., T. Q., K. R., A. R., ďalej listinnými dôkazmi tak, ako sú špecifikované v zápisnici o hlavnom pojednávaní a zistil nasledovný skutkový stav.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní využil svoje právo nevypovedať a preto bola na návrh prokurátora prečítaná zápisnica o skoršej výpovedi obžalovaného z prípravného konania.

Obžalovaný V. Č. v prípravnom konaní pri svojom výsluchu dňa 5.8.2016 uviedol, že niekedy začiatkom mája 2016 sa stretol s pánom F., tento ho oslovil, či nemá nejakého známeho, ktorý by mohol pomôcť jeho známej s vymáhaním peňazí. Bavili sa, dohodli si stretnutie, niekedy v polovici mája 2016 sa stretli s poškodenu. Tam sa s ňou zoznámili, bol tam s ním S. V.. Potom s odstupom času sa dozvedel, že vystupuje pod cudzím menom. Samotnému V. povedal, že keď to chce robiť, aby to urobil legálne. Aby s

ňou urobil plnú moc a aby to urobil cez firmu, mal nejakých známych z vymahačských firiem v Bratislave. V ten deň mu S. povedal, že potrebuje peniaze a že z nej pôjde vytriahnuť peniaze, pričom v ten deň za nejakú hodinu, resp. hodinu a pol potom im dala pred Maxom v Skalici sumu 5.000,- €, túto čiastku odovzdala obidvom. Následne im odovzdala ešte druhýkrát čiastku 5.000,- € pred Daňovým úradom a v Bratislave spoločne odovzdala čiastku 10.000,- €. Obžalovanému samotnému dala ešte čiastku 3.000,- €. Prvú čiastku 5.000,- € si rozdelili na polovicu, druhú čiastku 5.000,- €, ktorú im poškodená dala pred Daňovým úradom, si nedelili, tie si všetky nechal S.. Potom čo priviezla peniaze do Bratislavy, t. j. čiastku 10.000,- €, z toho dal V. 5.000,- €, že to je pre neho a že o ostatné sa postará sám, že on sám si to dovybavuje. Ďalej uviedol, že má vedomosť o tom, že poškodená dávala S. ďalšie peniaze, vie, že takto mu mala dať 10.000,- €, o ostatných peniazoch nevie nič. Toto vie od poškodenej Č.. Obžalovaný uviedol, že bol prítomný pri odovzdávaní peňazí Č. im dvom spoločne, len nemu pri celkovej sume 23.000,- €. K poškodenej Č. uviedol, že táto z Merkur herne požičiavala hráčom peniaze a to z firemných peňazí. Uviedol, že poškodená Č. sa mu zdôverila, že v herni dlžní necelých 50.000,- €. On sám jej zakazoval, aj telefonicky, aby už žiadne peniaze nikomu nedávala, pričom mu poškodená povedala, že peniaze dala S., koľko uviesť nevie, vie isto že 10.000,- € mu dala. Nikdy sa jej nevyhrážal, nikde nebol so zbraňou a nikdy jej žiadnu zbraň - pištoľ neukazoval. K poškodenej uviedol, že dňa 20.5.2016 mala byť v herni kontrola, povedala mu to poškodená, že nevie, ako to urobí, aby jej na to neprišli. V ten deň si zobrala dovolenku a kontrola prišla na ďalší deň 21.5.2016. Vie o tom, že tam prišla kontrola z Bratislavy a stav všetkých peňazí jej tam sedel. Vie aj prečo. Vie to od poškodenej Č., ktorá mu to sama povedala, že požičiavala hráčom peniaze a že jej tam chýba viacej peňazí. Poškodená povedala, že túto vec vyrieši, že pán F. jej pomôže, že jej požičiava F. zať, pán Y., ktorý má smaltovňu v Q.. Vie, že v tej dobe jej požičiaval do herne 35.000,- alebo 38.000,- €. Peniaze jej tam priviezol, požičal jej ich, prišla kontrola, urobila kontrolu a stav sedel, kontrola odišla a ona peniaze vrátila naspäť pánovi Y.. O tomto všetkom mu povedala samotná poškodená.

Svedok S. V. na hlavnom pojednávaní uviedol, že s poškodenou sa spoznali cez nejakého pána, cez pána F.. Poškodená chcela vymôcť peniaze, 6000,- €. Pomaly od nej vybrali peniaze, on s obžalovaným Č., uvádza sa že 48.000,- €, ale vybrali 24.000,- € spoločným konaním. Bolo to spôsobom, že potrebujú peniaze na to a na to, aby sa vybavila pôžička, presne si to už nepamätá. Peniaze im dala štyrikrát, dokopy 24.000,- €. Vychádza to 24.000,- €, nie 48.000,- €. Najvyššia suma bola asi 8.000 - 10.000,- €. Pri odovzdávaní peňazí bol raz obžalovaný, raz on. Myslí si, že obžalovaný si od poškodenej peniaze nepýtal bez jeho vedomia. Reálne robili úkony, aby tie peniaze od dlžníka poškodenej vymohli. Chceli na neho zobrať pôžičku, ale nešlo to. Nevie, prečo poškodená tvrdí, že od nej zobrali 48.000,- €. Poškodená si niečo nechávala pre seba, zverila sa mu s tým, on sám jej to aj navrhol. Predtým poškodenú nepoznal. Nevie upresniť, ako sa mu poškodená zverila, že si peniaze necháva aj pre seba, on jej to navrhol. Poškodená im verila, nebála sa ich. Svedok uviedol, že zbraň na ňu nikdy nevytiahol, ani na ňu nekričal, ani obžalovaný na ňu nevytiahol zbraň. Taktiež nebol svedkom toho, že by na ňu obžalovaný kričal. Od poškodenej má vedomosť, že si aj ona z toho nechávala peniaze. Právne úkony pre poškodenú za účelom vymoženia pohľadávky nevykonala. S poškodenou sa stretával pri Tesco, pri krčme pri jej bydlisku, pri nádraží tam je penzión. Raz bola v Bratislave, keď priniesla 10.000,- €. Vtedy tieto peniaze od nej vylákali pod legendou zábezpeky. Na iné legendy na vylákatie peňazí od poškodenej si už nepamätá. Asi po týždni od zoznámia sa mu poškodená mala začať zverovať, že si necháva peniaze pre seba. Celé toto konanie trvalo asi 3 týždne a v poslednom týždni sa mu zverila, že si niečo necháva pre seba. Svedok potvrdil, že napísal list nachádzajúci sa na č.l. 69 spisu.

Poškodená F. Č. na hlavnom pojednávaní uviedla, že pán V. Č. jej dlžil peniaze 6.000 eur, ktoré mu požičala zo svojich súkromných peňazí. O tomto dlhu sa zverila v práci, na čo jej kolegyňa R. ponúkla pomoc od jej deda, pána F., ktorý ju zoznámil s obžalovaným. Dohodli sa, že od neho teda vymôžu tú čiastku. Hneď prvý deň za ňou prišli, že on nemá žiadny majetok, že to budú musieť spraviť nejakou inou, že na to potrebujú 5.000,- €. Tak volala p. F., že čo je vo veci, že či im tie peniaze má dávať, na čo on povedal, že áno. Tak mu ich dala, čakal ju v aute pred Maxom, tam ich predala obžalovanému. Potom na druhý deň to začalo - stále za ňou chodili, chceli ďalšie peniaze. Časovú postupnosť si už presne nepamätá, ani tie sumy. Stále jej hovorili, že jej to aj tak nikto neuverí, že to bude slovo proti slovu. Hovorili, že majú dohodnutý nejaký veľký obchod, že jej z toho tie peniaze vrátia. Mal byť do toho zapletený riaditeľ nejakej banky. Keď im nechcela dať peniaze, tak sa vyhrážali, že ublížia rodine, že majú všade známych, aj na polícii. Až sa to vyšplhalo do tej výšky 48.000,- € a už im odmietla dať ďalšie peniaze, povedala im, že pôjde na políciu. H. R. to povedala šéfovi a vtedy sa to všetko prevalilo. O odovzdaní tých prvých 5.000,- € vedel F. aj jeho vnučka R.. Potom tam bolo 10.000,- €,

ktoré im odovzdala v Bratislave. Potom dala obžalovanému 3.500,- € v Maxe. Myslí si, že každému dávala peniaze raz samostatne, inak to bolo spoločne. Už si nepamätá, ktorá čiastka bola samostatne. Obžalovanému dávala peniaze pred Maxom, pred jej bydliskom a v tej Bratislave. Pokiaľ ide o legendy, bolo to niečo v tom zmysle, že nejaké pozemky sa majú predat', ktoré vlastní riaditeľ tej banky, alebo niečo také. Že sa jedná o 48.000,- € eur vie, lebo to mala zapísané v práci. Vedeli o tom R., F. a jej dcéra. Povedala im v podstate všetko. V tej herni pracovala 8 rokov. Za ten čas neboli nikdy nijaké problémy, že by zmizli peniaze, že by si časť peňazí mala nechať pre seba nie je pravda. Na vrátenie peňazí zamestnávateľovi si zobrala úver 25.000,- € a časť 23.000,- € jej dala dcéra.

Vzhľadom k tomu, že poškodená si s odstupom času už presne nepamätala jednotlivé čiastky, ktoré odovzdávala páchatel'om, bola na návrh prokurátora prečítaná jej výpoveď z prípravného konania. Poškodená v prípravnom konaní dňa 24.6.2016 uviedla, že pán V. Č. jej dlžil peniaze 6.000,- eur, ktoré jej dlžil vyše 5 rokov. Po tom čo sa stretla s páchatel'mi, teda obžalovaným V. Č. a S. V., ktorí mali pre ňu vymôcť od Č. tento dlh 6000,- eur, jej títo volali, že sa s ňou potrebujú ešte stretnúť, dohodli sa na stretnutí pred Maxom, bolo to dňa 17.5.2016. Hovorili jej, že sa im to zdá málo peňazí, že prišli na to, ako môžu získať viac peňazí s tým, že na Č. kúpia nejakú firmu a potom na neho zoberú úver a z toho ju vyplatia a že im aj zostanú ešte peniaze. Aby sa to mohlo uskutočniť, vypýtali si od nej sumu 5000,- eur. Nechcela im peniaze dať s tým, že ich najala, aby oni peniaze priniesli nej a nie aby peniaze ešte dávala ona im. Presvedčili ju, že na druhý deň sa všetko vyrieši a že peniaze dostane naspäť. Išla teda peniaze zobrať z herne a priniesla im ich. V ten istý deň jej večer volal obžalovaný znovu, že sa musia stretnúť, že sa vec skomplikovala, väčšinou hovoril obžalovaný Č. a V. ho len dopĺňal. Povedali jej, že kúpili nejakú firmu v ČR, ktorá sa však na to nedá použiť a že musia kúpiť druhú firmu, ktorá mala stáť 1 mil. CZK. Povedali jej, že do toho dali už všetky peniaze a potrebujú od nej 7.000,- eur. Spočiatku im peniaze dať nechcela, ale Č. kričal, že všetci prídu o peniaze, že aj oni do toho dali už veľa peňazí. Peniaze im dala z herne z trezoru a odovzdala im ich pred Maxom. Na druhý deň (18.5.2016) jej znovu volali, stretli sa večer pred bytom, kde býva a povedali jej, že peniaze už sú vybavené, sú na českom účte, ale banka ich nechce uvoľniť. To už poškodená začala plakať, že musí peniaze vrátiť, že jej do práce chodia kontroly. Povedali jej, že musia podplatiť nejakú pracovníčku v C. banke, ktorá im sľúbila, že im peniaze uvoľní na druhý deň ráno. Preto od nej chceli ďalšiu sumu 9.000,- eur. Nechcela im ich dať, ale povedali jej, že už je do toho zamotaná aj ona a že bude mať z toho zle aj ona. Keďže chcela, aby sa to už vyriešilo, zaviezli ju do Maxu a peniaze im odovzdala. Na druhý deň (19.5.2016) jej volal obžalovaný Č., že pre ňu príde taxi a dovezie ju do Bratislavy do Avionu a že má priniesť 10.000,- eur. Keď ju tam taxi doviezol, obžalovaný Č. a V. sa medzi sebou hádali, dohadovali sa koľko každý z nich do toho už dal peňazí. Zaviedli ju do kaviarne a povedali jej, že musí čakať na notára. Peniaze v kaviarni odovzdala obžalovanému Č., ktorý povedal, že ich ide odovzdať notárovi a odišiel. Potom sa medzi sebou Č. a V. zase hádali, že Č. si nezobral od notára potvrdenku. Potom ju zaviezli do Polusu, aby počkala než tie peniaze vyberú. O 20.30. prišiel už len V. s tým, že peniaze vybrať nemôžu, lebo banky robia výbery len do 19.30 hod. a taxi ju zaviezol domov naspäť o 23.00 hod. Na druhý deň (20.5.2016) po tom, čo jej opäť volal obžalovaný Č., sa stretli, povedal jej, že celú akciu preberá on a že mu má dať 3.000,- eur, ktoré mu odovzdala v Maxe v Tesco pri predajni O2, povedal, že sa ozve a zavolá jej. V ten istý deň si potom ešte vypýtal 4.000,- eur, ktoré mu bez slova odovzdala. Na druhý deň (21.5.2016) sa stretla zase s V.Č., ktorý jej tiež hovoril, že to bude už robiť len on na vlastnú päsť. V podstate robil to isté ako Č., len na svoju stranu. Povedal jej, že na tej firme v ČR sú zabavené exekučne nejaké peniaze 125.000 eur a že pozná nejaké exekútora, čo to má na starosti a ten mu sľúbil, že tie peniaze odblokuje a že im tie peniaze dá. Hovoril, že musia zaplatiť nejaké dane na tej firme v ČR a že k tomu potrebuje peniaze. Poškodená mu odovzdala 2 x po 5.000,-eur, druhú čiastku mu odovzdala už po polnoci (22.5.2016). V ten istý deň jej ešte volal aj obžalovaný Č., že nemá nič nikomu hovoriť a že sa všetko vyrieši. Teda poškodená zhrnula, že V. samotnému odovzdala čiastku 10.000,- eur (2 x po 5.000,-eur) a obžalovanému samotnému čiastku 7.000,-eur (3.000 eur a 4.000,-eur), pri všetkých ostatných sumách boli obaja spoločne. Celkovo teda odovzdala páchatel'om sumu 48.000,- eur. Potom jej opäť volali, volal jej obžalovaný Č., že sa jej ozve aj V.. Stretla sa s nimi, povedali jej, aby nikomu nič nehovorila, keby sa stalo to, že sa to polícia dozvie, tak má povedať, že peniaze si požičala na svoje osobné účely. Neskôr jej volali zase a povedali jej, že peniaze už majú, aby im povedala, kde je. Viac sa nimi však už kontaktovať odmietla. Poškodená rovnako vypovedala aj pri výsluchu dňa 31.5.2016.

Svedkyňa C. C. (dcéra poškodenej) na hlavnom pojednávaní uviedla, že F. matke odporučil vymáhačov, aby jej pomohli vymôcť nejaký dlh. Keď sa s nimi prvýkrát stretla, už mali toho jej dlžníka so sebou. Ešte v ten prvý deň matke volali, že sa s ňou stretnú pred Maxom, doviezli ju tam a chceli po nej 5.000,- €,

aby tie peniaze išli lepšie vymôcť, lebo ten pán, čo jej dlžil peniaze, žiadne nemal, tak aby si on mohol zobrať úver v banke, a na to mali slúžiť tie peniaze. To jej matka povedala, až keď im tie peniaze dala. Matka im dôverovala, keďže ich odporučil jej známy. Vie o tom, že mali pár stretnutí s týmito ľuďmi, išla aj do Bratislavy, chodili aj k jej domovu po večeroch, pri jednom stretnutí už bola dosť vystrašená, lebo jeden pán na ňu mal vytiahol zbraň. V podstate to vyvrcholilo v posledný deň, keď jej matka do práce písala správu, že jej stále volajú na mobil a ona sa im to bojí zdvihnúť. Matka nechcela ani z Maxu vyjsť, tak ju schovávala u rodiny. Až volal šéf, tak mu povedala, že sa bojí, on pre ne potom poslal SBS. Na tom stretnutí matka zamestnávateľovi odovzdala 25.000,- €, ktoré si zobrala na úver a za pár dní 23.000,- €. Matka im mala odovzdať 48.000,- €, nevie na koľkokrát im ich dala. Matka jej povedala o dôvode, prečo im dávala peniaze, zväčša to bol vymyslený dôvod, že si napr. vymysleli nejaký dôvod na založenie s.r.o. a ďalším dôvodom mali byť úplatky, v súvislosti s tou s.r.o. spoločnosťou, ale nevie pre koho. A potom neskôr sa začala báť. O tej sume 48.000,- € sa svedkyňa dozvedela až v ten posledný deň, pri stretnutí s p. V.. Vie o tom, že s ňou v práci boli spokojní, lebo ju povýšili. V ten prvý deň bol p. V. veľmi zhovievavý, ale potom jej dal výpoveď. Nemá vedomosť, že by za ten čas, čo tam pracovala, jej chýbali peniaze. Peniaze, čo jej požičala na splatenie dlhu u zamestnávateľa 23.000,- €, pochádzajú z jej úveru, ktorý si vzala s manželom na rekonštrukciu domu. Matka si tiež zobrala úver kvôli tomuto. Od nikoho iného si matka peniaze nepožičiavala. V priebehu roku 2016 jej matka žiadne peniaze nedala. Matka im verila, že jej tie peniaze vymôžu a vrátia.

Svedok V. Č. na hlavnom pojednávaní uviedol, že s obžalovaným je v kamarátskom vzťahu, obžalovaný za ním prišiel s tým, že dlhuje peniaze poškodenej a že ho poslala, aby jej to začal splácať. Sadol s ním do auta, išli spolu k autobusovej stanici, tam bola poškodená, on sedel v aute, nevedel, o čom sa poškodená s obžalovaným rozprávajú, myslel si, že je to ohľadom toho splátkového kalendára, potom ho zaviezol naspäť domov. Následne obžalovaný prišiel druhýkrát, vypýtal si od neho OP, aby mohol vybaviť ten splátkový kalendár, rozprával sa s poškodenou vonku a to bolo všetko, zaviezol ho domov s tým, že to bude splácať. Poškodenej dlžil 6.000,- €, z toho 500,- alebo 600,- € jej splatil. Potom prestal platiť, lebo od neho chcela 10.000,- €. Splátkový kalendár nepodpisoval, ani mu ho obžalovaný nepriniesol. Obžalovaný ho k ničomu nenútil, hovoril mu, že by to mal splatiť, aby potom nemal súdne problémy. Obžalovaný mu len povedal, aby mal snahu to splatiť, a že s ňou má podpísať splátkový kalendár. Obžalovaný mu nesľuboval, že by ho toho dlhu zbavil. Svedok ďalej uviedol, že poškodená požičiavala každému, mená však uviesť nevedel. Nemu požičiavala, aby mohol hrať automaty a dávať jej z toho podiely. Z každých peňazí, čo si od nej požičal, mala určitý podiel. Napr. keď mu požičala 300,- eur a on na automatoch vyhral 1000,- eur tak jej dal 500,- eur. Automaty hráva 10 rokov, teraz už nie, keď hrával automaty, bol v zisku, zo 100 eur spravil ďalších 100 eur, tak 70% mal výhru. Až na polícii sa dozvedel, že obžalovaný mal od poškodenej žiadať aj ďalšie peniaze. Obžalovaný mu žiadne peniaze v súvislosti s týmto nevyplatil.

Svedok vypovedal rozporne oproti pôvodnej jeho výpovedi, ktorá mu bola prečítaná, pričom nevedel dôveryhodne vysvetliť tieto rozpory. V prípravnom konaní uviedol, že po tom čo mu obžalovaný vrátil OP, povedal mu, že ten dlh voči poškodenej je vybavený a nemusí nič splácať. Netušil, čo obžalovaný V. Č. na poškodenú chystal, bol len rád, že sa zbaví dlhu, tak to neriešil. Na hlavnom pojednávaní uviedol, že mu obžalovaný hovoril, aby to poškodenej splatil a podpísal s ňou splátkový kalendár. Splátkový kalendár však nikdy nevidel ani nepodpísal. Výpoveď svedka súd vyhodnotil v kontexte ostatných dôkazov ako nedôveryhodnú, v prípravnom konaní ani len nespomenul, že by mala poškodená požičiavať peniaze hráčom, v konaní pred súdom tak uviedol, pričom však nevedel povedať resp. označiť niekoho konkrétneho, komu by poškodená požičala peniaze na hranie automatov. O vierohodnosti tiež svedčí jeho výpoveď, kde poukazuje na jeho priam až „neuveriteľnú“ ziskovosť pri hraní automatov.

Svedok U. F. na hlavnom pojednávaní uviedol, že jeho vnučka H. R. pracovala v herni Merkur, kde jej vedúca raz spomenula, že niekomu požičala peniaze, 6.000,- € a že či nevie, kto by jej s tým mohol pomôcť, vrátiť tie peniaze. Stretol obžalovaného V. Č., tak sa ho spýtal, či by mu mohol s tým pomôcť. Povedal, že áno, že z toho chce 25% z tej sumy. Dal mu na seba telefón a potom okolo obeda išiel za vnučkou a poškodenej sa spýtal, či s tým súhlasí. Ona povedala, že dobre, že s tým súhlasí. Potom poobede mu volal obžalovaný, chcel sa stretnúť s poškodenou. Stretli sa pri reštaurácii Srdiečko. Poškodená prišla, o čom sa rozprávali, nevedel uviesť, boli od neho tak 5-7 m. Večer mu volala poškodená, že po nej pýtajú peniaze. Povedal, že ako od nej, keď ona chce tie peniaze, aby jej doniesli, to nedáva logiku. Že oni od nej pýtajú 5.000,- €, že čosi idú založiť. Po prečítaní zápisnice z prípravného konania doplnil, že to bolo určené na založenie s.r.o. Povedal jej, že to sú jej peniaze, záleží na nej. Na

druhý deň, keď prišiel za vnučkou, poškodená povedala, že im v noci ešte dala 7.000,- € a že jej vráti aj ten dlh, čo jej mal dlžiť ten pán. Keď už to bolo 28.000,- €, povedala, že jej vráti 35.000,- €, potom už to bolo 45.000,- €. Až potom vnučka s jeho dcérou zakročili a išli k policajtom. Čo počul, bolo to spolu 48.000,- € a to počul od vnučky H. R. a od poškodenej. Nevie, prečo mu poškodená dávala toľko peňazí. Od sumy 28.000,- € mu poškodená povedala, že sa s ním už o tom nemôže baviť. Kto jej to zakázal, nevie. Obžalovaný je taký „týpek“, že keď sa na neho niekto pozrie, musí sa ho zľaknúť. Oslovil ho kvôli jeho fyzickému vzhľadu. Jeho vnučka H. R. z toho bola na nervy, lebo keby došla kontrola, ona robila zástupkyňu, tak by pozatvárali obidve, až sa triasla. Ten začiatok tých 5.000 - 7.000,- €, to povedala poškodená, že mu to dávala. Ešte povedala pri tej sume 28.000,- €, že jej dajú navyše tú sumu, čo jej ten pán dlžil, teda sumu 6.000,- €. O tej výslednej sume 48.000,- € mu povedala vnučka. Nemá vedomosť o tom, že by si poškodená nejakú časť z tých peňazí nechávala pre seba. Dcéra poškodenej si kúpila nejaký dom, mali na to zbranú pôžičku, z tej jej dcéra dala nejakú čiastku a na zvyšok si poškodená zobrala pôžičku, takto splatila poškodená dlh v herni, toto mu povedala vnučka. Taktiež mu spomínala poškodená, že si ide vybavovať pôžičku do banky, nakoľko riaditeľstvo herne v Bratislave jej malo dať 2 dni na vrátenie tých peňazí. Nemá vedomosť, že by poškodená bežne požičiavala peniaze v herni. Poškodená mu hovorila, že V. jej hovoril, že z Brna má prísť 1 milión CZK a že to jej dajú.

Svedok C. V. (zamestnávateľ poškodenej) na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaného v živote nevidel, nemá k nemu žiadny vzťah, poškodená je jeho bývalá zamestnankyňa. Boli na kontrole a 2 dni nato zistili, že im zamestnankyňa nechce prevziať pokladňu, lebo tam chýbala značná hotovosť. Bolo to ráno okolo 8,00 hod., keď mu zavolała z prevádzky zamestnankyňa R., oznámila mu, že odmieta prevziať hotovosť, pretože sú tam nezrovnalosti s tým, čo vykazuje systém. Poškodená vtedy nebola na prevádzke a tá zostala zatvorená až do jeho príchodu. Po príchode prepočítali hotovosť a zistili, že tam chýba celkovo 48.500,- €, tak začali zisťovať čo sa stalo. Poškodená bola vtedy u svojej dcéry, po stretnutí s ňou im povedala, že tie peniaze požičiavala z pokladne. Ten človek jej sľúbil, že tie peniaze vráti, on ich samozrejme nevrátil, vraj sa niekoľkokrát osobne stretli, vyhrážali sa jej vraj so zbraňou, že jej ublížia a jej rodine a aby sa to celé doriešilo, tak z nej vyťahli ďalšie peniaze, až to malo skončiť na tej sume. Túto skutočnosť nahlásil na políciu, že došlo k takejto udalosti, aby sa to začalo vyšetrovať. Poškodená u nich pracovala asi 5-6 rokov, pracovala tam od prvého dňa, keď prevádzku v Skalici otvorili. Za ten čas, čo u nich pracovala, s ňou problémy neboli, pôsobila skôr tichším dojmom, zdala sa byť pracovitá. Bola pre nich vhodnou kandidátkou na pozíciu vedúcej. Peniaze na pokladni jej nechýbali. Nemal vedomosť o tom, že by niekomu požičiavala peniaze, nakoľko je to zakázané. Nemá vedomosť o tom, že by si poškodená časť z tých chýbajúcich peňazí nechávala. Má len informáciu, že bola donútená tie peniaze niekomu odovzdávať. O kontrole sa vždy spisovali záznamy, od incidentu sa robia kontroly každé 2 týždne, predtým sa robili pravidelné kontroly 2 - 3 krát do roka a nepravidelné kontroly. O tom sú záznamy. V minulosti nikdy manká nevznikali. Poškodená chcela tú chybu napraviť, tak si požičala peniaze od svojej dcéry a časť si požičala sama, takže tú chýbajúcu sumu celú uhradila a následne s ňou rozviazali pracovný pomer. Peniaze, ktoré mu poškodená vrátila, boli v obálke, boli rovné, nezošúchané, bolo vidieť, že sú vybraté z banky.

Svedkyňa H. R. (kolegyňa poškodenej) na hlavnom pojednávaní uviedla, s obžalovaným nie je v žiadnom vzťahu, ani s poškodenou, sú len bývalé kolegyne. Pamätá si, že tých prvých 5.000,- € poškodená zobrala na jej zmene. Peniaze si vzala viackrát, bolo to aj na iných zmenách. Spolu sa jednalo o sumu 48.000,- €. Nejaký muž jej dlžil nejakú sumu a ona zháňala vymáhačov. Dostala sa ku kontaktu - k obžalovanému. Svedkyňa poškodená povedala, že chcú založiť nejakú s.r.o. a preto si zobrala tú prvú sumu 5.000,- eur. Myslí si, že tie ďalšie sumy potom na to nadväzovali, ale nevie uviesť, čo jej hovorili, prečo potrebujú tie ďalšie peniaze. Poškodenú raz videla s nejakým pánom, vtedy s ňou sedela v aute, ale nevie meno toho muža. Sadli si do auta, odviezol ich úplne dozadu na parkovisku u Maxu, v aute sa im vyhrážal, že ich vystrieľa. Poškodená si na splatenie dlhu u zamestnávateľa zobrala pôžičku vo VÚB banke a nejakú časť peňazí jej dala dcéra. Počas jej zamestnania v herni, si poškodená nebrala peniaze z iného dôvodu. Keď si tie peniaze požičiavala, bola v hroznom rozporení. V tej dobe sa aj psychicky zrútila, vtedy si brala ďalšiu čiastku, nevie koľko to už bolo, poškodená už nevedela, že čo má robiť. Po prečítaní zápisnice z prípravného konania svedkyňa doplnila, že raz jej volala poškodená aj z Polusu z Bratislavy. Tiež jej hovorila, že ak im neprinesie ďalšie peniaze, že oni od všetkého odstúpia a ona príde o všetko, čo do toho už vložila. Videla aj osobne, ako poškodená zobrala z trezoru sumu 3000,- eur. Keď mala zmenu v nedeľu, jej odovzdala sumu 5000,- eur, potom mala zobrať ďalších 5000,- eur. Ona jej hovorila, že je naivná, ale poškodená sa bála, že všetko stratí, stále dúfala, že sa to nejakým spôsobom vyrovná. Poškodená jej aj ukázala papierik so sumami, nepamätá si presne, akú sumu

mala poškodená poznačenú, ale v tom čase to mohlo byť 38.000,- eur. Poškodená peniaze hráčom nepožičiavala. Svedkyňa bola osobne prítomná pri kontrole v herni, keď prišlo vedenie firmy, pričom osobne videla manko 48.000,- eur.

Svedok T. Q. (kolega poškodenej) nevedel na hlavnom pojednávaní k veci nič podstatné uviesť, uviedol, že na jeho zmene si poškodená peniaze nebrala, o ničom nevedel. Až keď sa zatvorila herňa a vedúci z Bratislavy im povedal, čo sa stalo, že chýbajú peniaze, sa to dozvedel, ale nevie presne, koľko peňazí chýbalo. Osobne nebol prítomný ani pri kontrole, takže sa nevie vyjadriť.

Svedkyňa K. R. (kolegyňa poškodenej) na hlavnom pojednávaní uviedla, že poškodená pracovala v herni ako vedúca. Zo začiatku boli kontroly asi tak raz za mesiac, kontrolovali ich, peniaze, papiere, kontroly vykonával buď šéf, alebo vedúci z Bratislavy, bol to pán V.. Z týchto kontrol sa robili zápisnice. Kontroly zo strany vedúcich boli vykonávané tak, ako oni uznali za vhodné. Nemá vedomosť o tom, že by poškodená poskytovala hráčom pôžičky. Poškodená mala zmenu od 7.00 do 15.00 hod., keď prišla do práce, tak si skontrolovala peniaze, čo mala vo svojom trezore. O tomto incidente počula, ale vôbec nevie, ako to bolo, ani o akú sumu sa malo jednať. Nezaujímala sa o to. Nevie presne, koľko rokov poškodená v herni robila, možno 5 - 6 rokov. Nepočula o tom, že by poškodená niekedy požičiavala peniaze.

Svedkyňa A. R. (kolegyňa poškodenej) na hlavnom pojednávaní uviedla, že v herni pracovala ako krupierka - čašníčka. Poškodená bola vedúca. Príjmy sa zapisovali každý deň, každý na svojej zmene, potom sa to skontrolovalo. Keď sa končila zmena, robili sa koncové stavy. Poškodená, keď bola v práci, to potom kontrolovala. Chodili im aj námatkové kontroly, kedy im nemohlo nič chýbať, ani v jej trezore. Kontroly boli tak raz do mesiaca. V tom týždni, ako chýbali peniaze, tam kontrola nebola, kontrola prišla, až sa to prevalilo. Svedkyňa uviedla, že vie o tom len to, čo počula, že poškodená mala požičať peniaze obžalovanému, on jej ich mal nejak speňažiť a potom vrátiť. Ale potom sa jej mal aj vyhrázať. Počula, že v minulosti mala niekomu požičať peniaze, ale zo svojho. Osobne nevidela, že by niekomu požičiavala. Všetko mala zdokumentované, všetko jej sedelo, takže boli prekvapení, že sa takéto niečo stalo. Žiadne problémy s ňou neboli. Nevie uviesť, koľko peňazí si požičala z herne. Počula, že si tie peniaze brala sama. Nevie o tom, že by požiadala niekoho z herne, aby jej ich dal. Počula, že si požičala peniaze, aby ich mohla vrátiť do herne, myslí si, že si zobrala úver alebo niečo také.

Svedkyňa E. Č. (priateľka S. V.) na hlavnom pojednávaní uviedla, že poškodenú nepozná, videla ju len raz v nákupnom centre v Bratislave, vie len, že si obžalovaný s V. od nej požičiavali peniaze, nevie koľko to bolo, nikdy u toho nebola prítomná.

Súd na hlavnom pojednávaní oboznámil listinné dôkazy, ktoré jednoznačne potvrdzujú verziu poškodenej.

Z listu S. V. adresovaného obžalovanému V. Č. ulenovi (č.l. 69), mal súd preukázané, že S. V. nabádal obžalovaného, aby vo svojej výpovedi vypovedal tak, ako je tam napísané a aby si vymýšľal všetko proti poškodenej.

Z vykonanej rekognície vyplýva, že poškodená jednoznačne opoznala S. V., ktorý sa počas páchania trestného činu predstavoval poškodenej pod falošným menom - H. H..

Z vykonanej analýzy telekomunikačnej prevádzky účastníckeho čísla poškodenej Beáty Čmaradovej vyplýva, že dňa 17.05.2016 poškodená uskutočnila v poobedňajších hodinách viacero hovorov s U. F. (XXXX/XXXXXX), čo zodpovedá jej výpovedi v časti o tom, že poškodená U. F. požiadala, aby jej sprostredkoval osoby, ktoré by jej pomohli vymôcť dlh, toho istého dňa 17.05.2016 po hovoroch s U. F. mala poškodená celkovo šesť prichádzajúcich hovorov z telefónneho čísla XXXX/XXXXXX (registrované na H. H. zo A.), ktoré používali V. Č. a S. V., čo zodpovedá výpovedi poškodenej v časti o tom, že ju 17.05.2016 opakovane kontaktovali za účelom, aby prišla pred ázijské bistro, kam priviezli V. Č., aby im dala sumu 5.000,- € a taktiež následne v nočnej dobe (posledný hovor 17.05.2016 o 23:27:57, kedy jej mali volať, aby dala ešte 7.000,- €.) Taktiež BTS (bunky telefónnej stanice) zodpovedajú výpovedi poškodenej, kde sa v tom čase nachádzala (v kaviarni u V. ju zaberá BTS na Mallého ulici a doma na A. G.. Č.. X ju zaberá BTS na ul. T.). Dňa 18.05.2016 okrem hovorov s U. F. a T. Q. (krupier v herni Merkur) mala poškodená prichádzajúci hovor z čísla XXXX/XXXXXX (evidované na meno Y. F.

z Q. - hovor č. 106 a 112, SMS č. 123) Dňa 19.05.2016 v priebehu dňa mala poškodená viacero prichádzajúcich hovorov z čísla XXXX/XXXXXX (evidované na osobu Y. Y. z V. - bezdomovec, ktorý mobilný telefón nevlastní), pričom je predpoklad, že na základe výpovede poškodenej toto číslo používal V. Č.. Sledovaním BTS pri hovoroch a SMS správach je zrejmé, že poškodená sa presúvala z mesta Skalica do mesta Bratislava, kde prišla dňa 19.05.2016 asi o 19.00 h. V čase o 19.22 h poškodenú zamerala BTS v Bratislave - Ivanská cesta, kde sídli aj AVION shopping park, kde podľa výpovede poškodenej malo prísť k stretnutiu s Č. a V., čo teda opäť potvrdzuje výpoveď poškodenej. Asi o 20.22 h poškodenú zamerala BTS Bratislava - Nové mesto, kde sídli POLUS City Center, čo zodpovedá výpovedi poškodenej o tom, že ju z AVION-u previezli do POLUS-u. V čase o 22.05 h ju zameriava BTS v meste Holíč, čo potvrdzuje výpoveď poškodenej, že ju vodič taxi odviezol z POLUS-u do mesta Holíč k jej dcére C. Č.. Dňa 20.05.2016 v priebehu dňa mala poškodená viacero prichádzajúcich hovorov a SMS správ z čísla XXXX/XXXXXX (V. Č.), kedy sa mala poškodená nachádzať doma v L. na A. ulici, kam mal za ňou prísť obžalovaný, čo potvrdzuje BTS, ktorá poškodenú zachytáva. Následne sa mala poškodená s obžalovaným presunúť pred MAX Skalica na ul. Mallého, čo opäť potvrdzuje BTS hovorov poškodenej na ul. Mallého a toto súhlasí s výpoveďou poškodenej. Dňa 21.05.2016 aj 22.05.2016 medzi poškodenou a uvedeným telefónnym číslom XXXX/XXXXXX prebehlo viacero SMS správ. Z výpisu hovorov poškodenej vyplývajú uskutočnené hovory medzi poškodenou a obžalovaným, ako aj miesta, na ktorých sa tieto osoby nachádzali v čase uskutočnenia týchto volaní.

Z pracovnej zmluvy uzatvorenej dňa 4.1.2008 medzi spoločnosťou MERKUR SPIELO SK s.r.o, ako zamestnávateľom a poškodenou F. Č., ako zamestnancom je zrejmé, že poškodená pracovala v uvedenej spoločnosti od 7.1.2008.

Z dohody o hmotnej zodpovednosti uzatvorenej dňa 4.1.2008 medzi spoločnosťou MERKUR SPIELO SK s.r.o, ako zamestnávateľom a poškodenou F. Č., ako zamestnancom, má súd preukázané, že poškodená uzatvorením dohody prebrala na seba hmotnú zodpovednosť za vyúčtovanie zverených hodnôt. Zodpovedá za schodok na zverených hodnotách.

Z kontroly hotovosti na prevádzke spoločnosti MERKUR SPIELO SK s.r.o. Skalica vykonanej dňa 1.4.2016 vyplýva, že dňa 1.4.2016 evidenčný stav pokladničnej hotovosti súhlasil s fyzickým stavom hotovosti.

Z kontroly hotovosti na prevádzke spoločnosti MERKUR SPIELO SK s.r.o. Skalica vykonanej dňa 13.5.2016 vyplýva, že dňa 13.5.2016 evidenčný stav pokladničnej hotovosti súhlasil s fyzickým stavom hotovosti.

Z písomného potvrdenia spoločnosti MERKUR SPIELO SK s.r.o. zo dňa 25.5.2016 vyplýva, že dňa 25.5.2016 na základe kontroly vykonanej v prevádzke herne MERKUR v OC MAX Skalica bol zistený schodok na zverených hodnotách vedúcej herne pani F. Č. (poškodenej) v celkovej sume 48.000,- eur.

Z písomného potvrdenia spoločnosti MERKUR SPIELO SK s.r.o. zo dňa 25.5.2016 ďalej vyplýva, že dňa 25.5.2016 konateľ spoločnosti MERKUR SPIELO SK s.r.o. C. V. po vykonanej kontrole stavu hotovosti na prevádzke prevzal od poškodenej hotovosť vo výške 24.500,- € ako prvú splátku časti dlhu vo výške 48.000,- eur a dňa 27.5.2016 prevzal konateľ uvedenej spoločnosti od poškodenej hotovosť vo výške 23.500,- € ako druhú splátku časti dlhu vzniknutého ako schodok na zverených hodnotách poškodenej.

Z kontroly hotovosti na prevádzke spoločnosti MERKUR SPIELO SK s.r.o. Skalica vykonanej dňa 16.6.2016 vyplýva, že dňa 16.6.2016 evidenčný stav pokladničnej hotovosti súhlasil s fyzickým stavom hotovosti.

Z písomných potvrdení o vykonaní vkladu hotovosti konateľom spoločnosti MERKUR SPIELO SK s.r.o., má súd preukázané, že konateľom uvedenej spoločnosti C. V. bol dňa 26.5.2016 vykonaný vklad na účet spoločnosti MERKUR SPIELO SK s.r.o. vo výške 24.500,- € a dňa 27.5.2016 vykonaný vklad na účet spoločnosti MERKUR SPIELO SK s.r.o. vo výške 23.500,- €

Z listín z U. Banky vyplýva, že Ing. C. C. (dcéra poškodenej) si spolu so svojím manželom zobrala úver v celkovej výške 55.440,- Eur a tiež, že dňa 27.5.2016 vykonala výber v hotovosti v sume 23.000,- Eur.

Uvedené preukazuje verziu a tvrdenie poškodenej o tom, akým spôsobom vyrovnala schodok vzniknutý jej v herni.

Z listín z U. Banky vyplýva, že poškodená F. Č. dňa 25.5.2016 čerpala úver vo výške 25.000,- €, pričom potom čo jej bola uvedená hotovosť pripísaná na jej účet, poškodená toho istého dňa 25.5.2016 vybrala zo svojho účtu hotovosť 25.000,- €. Uvedené preukazuje verziu a tvrdenie poškodenej o tom, akým spôsobom vyrovnala schodok vzniknutý jej v herni.

Súd vykonal na hlavnom pojednávaní i ďalšie dôkazy obsiahnuté v spise, či už ich prečítaním alebo oboznámením a to listinné dôkazy: zápisnica o vykonaní domovej prehliadky a fotodokumentácia, potvrdenie o vrátení vecí, výpis z Obchodného registra, výpis z ústrednej evidencie priestupkov MV SR, správa mesta Skalica, správa Sociálnej poisťovne, pobočka Senica, rozsudok Okresného súdu Bratislava IV č.k. 2T/21/2018-345 zo dňa 20.6.2018, rozsudok Okresného súdu Skalica č.k. 6T/35/2011-366 zo dňa 19.3.2012, rozsudok Okresného súdu Skalica č.k. 6T/20/2016-154 zo dňa 17.7.2017.

Podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl, a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky..

Podľa § 221 ods. 3 písm. a) Trestného zákona odňatím slobody na tri roky až desať rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 a spôsobí ním značnú škodu.

Podľa § 125 ods. 1 Trestného zákona škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 eur. Škodou väčšou sa rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok takej sumy. Značnou škodou sa rozumie suma dosahujúca najmenej stonásobok takej sumy. Škodou veľkého rozsahu sa rozumie suma dosahujúca najmenej päťstonásobok takej sumy. Tieto hľadiská sa použijú rovnako na určenie výšky prospechu, hodnoty veci a rozsahu činu.

Na základe vyššie uvedených dôkazov bolo preukázané, že obžalovaný spoločným konaním s už odsúdeným S. V. na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol poškodenú F. Č. do omylu a spôsobil tak značnú škodu. Z hľadiska právneho posúdenia, konanie obžalovaného napĺňa pojmové znaky zločinu podvodu spolupáchatelstvom podľa § 221 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona a to tak po objektívnej ako aj subjektívnej stránke, nakoľko úmyselne ako trestne zodpovedná osoba spoločne s už odsúdeným S. V. od poškodenej pod zámienkou, že vymôžu jej existujúcu pohľadávku vo výške 6.000,- eur od V. Č. pod rôznymi legendami vylákali od poškodenej postupne celkovú sumu vo výške 48.000,- eur, ktoré ona na tento účel dočasne získala z peňažných prostriedkov svojho zamestnávateľa MERKUR SPIELO SK s.r.o, pričom ako legendy používali rôzne úskoky, že na úspešné vymoženie pohľadávky potrebujú peniaze na založenie obchodnej spoločnosti s ručením obmedzeným, ktorá mala byť založená na jej dlžníka V. Č., na ktorého mal potom byť zobrať úver a následne predstierali, že sa vec skomplikovala a preto potrebujú ďalšie peniaze pre notára a potrebujú peniaze pre pracovníčku banky na odblokovanie peňazí, z čoho jej mala byť podľa ich predstierania vyplatená nielen pohľadávka vo vzťahu ku V. Č.I., ale aj všetky peniaze, ktoré od nej do tej doby vylákali, pričom pohľadávku reálne nevymohli, ani žiadne z prezentovaných aktivít reálne nevykonali a tieto výlučne len predstierali a ani jej nevrátili vylákané peniaze, pričom takýmto spôsobom jej spôsobili celkovú škodu vo výške 48.000,- eur, čo je s poukazom na 125 ods. 1 Trestného zákona škoda značná (min. škoda 26.600,- eur). V konaní bolo preukázané, že tak konali v období od 17.5.2016 do 22.5.2016, pričom súd v tomto smere posunul obdobie páchania trestného činu v skutkovej vete oproti obžalobe, čím samozrejme zostala zachovaná totožnosť skutku.

Objektívna stránka trestného činu predpokladá existenciu páchatel'a, ktorý uvedie niekoho do omylu, príčinnej súvislosti medzi omylom určitej osoby (resp. jej neznalosti všetkých podstatných skutočností) a ňou vykonanou majetkovou dispozíciou a ďalej príčinnú súvislosť medzi touto dispozíciou na jednej strane a škodou na cudzom majetku a obohatením sa páchatel'a alebo inej osoby na strane druhej. Omyl sa môže týkať skutočností minulých, prítomných i budúcich, podstatné je, aby išlo o nezhodu predstavy s reálne existujúcou skutočnosťou (udalosťou), ktorú je možné objektívne overiť. Uvedením do omylu sa potom rozumie aktívne konanie páchatel'a, ktorý koná tak, aby vyvolal v inej osobe určitú subjektívnu predstavu (stav), ktorá sa však nezohoduje s objektívnou realitou, čo sa stalo aj v prejednávacom prípade tak ako je vyššie uvedené. Zároveň tiež súd uvádza, že toto nebolo medzi stranami ani sporné.

Obžaloba mala za to, že sa obžalovaný dopustil zločinu podvodu, pričom obhajoba mala za to, že obžalovaný sa dopustil len prečinu podvodu a v tomto smere žiadala aj zmeniť právnu kvalifikáciu skutku. Sporným medzi stranami tak bola výška škody spôsobená trestným činom a od nej sa odvíjajúca právna kvalifikácia skutku.

Obžalovaný sa k trestnej činnosti priznal len čiastočne, pričom žiadal prekvalifikovať zločin podvodu na prečin podvodu. Obžalovaný priznal, že od poškodenej vylákal len sumu 23.000,- eur a to v čiastkach 5.000,- eur odovzdaných pred Maxom Skalica, ďalších 5.000,- eur pred Daňovým úradom Skalica, 10.000 eur v obchodnom centre Avion Bratislava a sumu 3.000,- eur. Obžalovaný uviedol, že tieto peniaze poškodená brala z herne od svojho zamestnávateľa. Ostatné čiastky však obžalovaný poprel. Vie ešte o sume 10.000,- eur, ale tie poškodená odovzdala S. V. a nie jemu. O ostatných peniazoch nevie nič s tým, že obžalovaný sa bránil tým, že poškodená mala brať peniaze od svojho zamestnávateľa z herne a požičovať ich hráčom, že dlží zamestnávateľovi 50.000,- eur, o tomto všetkom sa mu mala zdôveriť dokonca samotná poškodená. Tiež mal vedomosť, že dcéra poškodenej stavia dom a poškodená jej mala požičať sumu 21.000,- eur.

Obrana obžalovaného je však vyvrátená výpoveďou svedkyne poškodenej F. Č., ktorej výpoveď je v dobrom súlade s ostatnými vykonanými dôkazmi a to výpoveďou dcéry C.X. C., výpoveďou konateľa spoločnosti MERKUR SPIELO s.r.o. C. V., tiež výpoveďami jej kolegov z práce svedkov H. R., K. R.Á., A. R., ďalej výpoveďou svedka U. F. a tiež s listinnými dôkazmi, ktorých podstatný obsah súd uviedol vyššie a ktoré potvrdzujú verziu poškodenej.

Z výpovede poškodenej mal súd preukázané, že od tejto vylákali obžalovaný V. Č. a už odsúdený S.X. V. sumu 48.000,- eur, a to po čiastkach dňa 17.5.2016 sumu 5.000,- eur a 7.000,- eur odovzdaných pred Maxom Skalica. Na druhý deň 18.5.2016 čiastku 9.000,- eur odovzdaných pred Maxom, ďalej dňa 19.5.2016 čiastku 10.000,- eur odovzdaných v obchodnom centre Avion Bratislava, ďalej dňa 20.5.2016 odovzdala čiastku obžalovanému V. Č. 3.000,- eur a 4.000,- eur a napokon dňa 21.5.2016 a 22.5.2016 odovzdala čiastku S. V. 2x po 5.000,- eur, teda spolu 48.000,- eur, pričom pod zámienkou vymozenia jej peňazí od Č. používali rôzne legendy, úskoky s tým, že na úspešné vymozenie pohľadávky potrebujú peniaze na založenie obchodnej spoločnosti s.r.o., ktorú mali založiť na jej dlžníka V. Č., na ktorého by potom zobrali úver, následne predstierali, že sa vec skomplikovala a preto potrebujú ďalšie peniaze s tým, že kúpia druhú firmu v ČR za 1 mil. CZK, ďalej potrebovali peniaze pre notára, potrebovali tiež peniaze pre pracovníčku banky na odblokovanie peňazí, ďalej predstierali, že potrebujú peniaze na dane v ČR a že peniaze sú exekučne zablokované, pričom jej mala byť takto postupne podľa ich predstierania vyplatená nielen pohľadávka vo vzťahu ku V. Č., ale aj všetky peniaze, ktoré od nej do tej doby podvodne vylákali. Celkovo možno konštatovať, že výpoveď poškodenej je vo svetle ostatných zabezpečených dôkazov bez najmenších pochybností dôveryhodná. Nenachádza sa v nej trhlina, ktorá by narúšala jej kompaktnosť a dôveryhodnosť. Niektoré nezrovnalosti ohľadom jednotlivých čiastok, ktoré mali od nej obžalovaný V. Č. spoločne s odsúdeným S. V. vylákať, resp. to, že si poškodená na hlavnom pojednávaní nepamätala presne každú jednu čiastku, ktorú im odovzdávala, je s ohľadom na časový odstup akceptovateľné. V každom prípade potvrdila, že od nej vylákali postupne sumu 48.000,- eur. V prípravnom konaní bola vypočítaná dvakrát, pričom zakaždým potvrdila vždy to isté. Všetci svedkovia (okrem V. a jeho družky) potvrdzujú skutočnosti uvádzané poškodenou. Verifikujú v podstatných bodoch priebeh deja tak, ako ho vo svojej výpovedi uvádza poškodená. Poškodená sa zverila o tom svojej dcéry C. C., svedkyňi H. R. a tiež svedkovi F., čo svedkovia v postate potvrdili. Svedkyňa C. C. potvrdila skutočnosti uvádzané poškodenou, teda že pod rôznymi legendami ako založenie s.r.o. a pod. od nej postupne vylákali sumu 48.000,- eur. Svedkyňa H. R. tiež potvrdila, že sa malo jednať o sumu 48.000,- eur, poškodená jej hovorila, že chcú založiť nejakú s.r.o., videla osobne ako poškodená zobrala z herne prvú čiastku 5.000,- eur, tiež videla ako poškodená brala z trezoru sumu 3000,- eur, tiež potvrdila, že osobne jej odovzdávala sumu 5.000 eur (pozn. čo mala byť predposledná čiastka). Svedkyňa jej hovorila, že je naivná, ale poškodená sa bála, že všetko stratí, stále dúfala, že sa to nejako vyrovná. Svedok U. F.Á. tiež potvrdil, že poškodená mu volala s tým, že páchatelia od nej pýtajú 5.000,- eur na založenie s.r.o., poškodená mu povedala, že ten istý večer im ešte odovzdala sumu 7.000,- eur. Poškodená mu povedala, že sa to vyšplhalo postupne až na sumu 48.000,- eur. Poškodenou uvádzaný priebeh deja je verifikovaný aj ostatnými zabezpečenými dôkazmi, napr. už spomínanými vyššie uvedenými listinnými dôkazmi k stavu peňazí v herni MERKUR SPIELO SK s.r.o., ale aj vykonanou analýzou účastníckej stanice poškodenej, z ktorej bolo zistené, že skutočnosti tak, ako ich uvádza poškodená vo svojej výpovedi, sú v absolútnom súlade so zisteným skutkovým stavom.

Obrana obžalovaného spočívajúca v tom, že poškodená brala peniaze z herne a požičiavala ich hráčom postráda aj logiku. Prečo by poškodená požičiavala peniaze hráčom na hranie automatov z herne, kde pracovala v tom čase ako vedúca a mala za peniaze hmotnú zodpovednosť. Súd len poznamenáva, že táto zvolená obrana obžalovaným V. Č. nesedí dokonca ani s výpoveďou svedka S. V. (bývalého spoluobžalovaného, teraz už odsúdeného), ktorý už v procesnom postavení svedka uviedol, že poškodená si časť peňazí, ktoré mala brať z herne a nosila nim, nechávala pre seba. Obrana je vzhľadom na vykonané dokazovanie, ako aj vzhľadom na nelogickosť absolútne neudržateľná a účelová. Suma, ktorú obžalovaný priznáva, teda že mal podvodne vylákať od poškodenej len sumu 23.000,- eur, nie je náhodná, ale nepochybne účelová, nakoľko táto by menila v prospech obžalovaného právnu kvalifikáciu skutku zo zločinu na prečin. Obrana obžalovaného je vyvrátená aj tým, že zamestnávateľ poškodenej sa k jej osobe vyjadril, že v herni pracovala 8 rokov a že s ňou za ten čas neboli vôbec žiadne problémy. Nikdy jej peniaze v herni nechýbali, prvýkrát chýbali až v čase skutku, ktorý sa obžalovanému kladie za vinu. Uvedené potvrdzujú aj záznamy z kontrol v herni, ktoré boli vykonané a to pár dní pred spáchaním skutku v dňoch 1.4.2016 a 13.5.2016, kedy fyzické peniaze v herni so zapísaným stavom sedeli, nebolo zistené žiadne manko. Manko bolo zistené dňa 25.5.2016 a to vo výške 48.000,- eur, čo je verifikované písomným potvrdením spoločnosti MERKUR SPIELO SK s.r.o., ako aj výpoveďou konateľa spoločnosti svedka C. V., ale tiež výpoveďou svedkyne H. R., ktorí zhodne potvrdili takto zistené manko na zverených hodnotách poškodenej v herni. Teda pre zhrnutie - dňa 13.5.2016 kontrola v herni vykázala zhodu evidenčného stavu pokladničnej hotovosti s fyzickým stavom hotovosti, nebolo zistené žiadne manko a kontrola dňa 25.5.2016 už zistila manko vo výške 48.000,- eur, pričom skutok sa stal od 17.5.2016 do 22.5.2016. Uvedené jednoznačne potvrdzuje verziu poškodenej, že peniaze nikdy hráčom nepožičiavala, peniaze z herne brala jedine a výlučne len pre obžalovaného V. Č. a už odsúdeného S. V., pričom za uvedené obdobie im vyplatila sumu 48.000 eur.

Na tomto mieste súd zároveň uvádza, že zamietol ako nedôvodné návrhy na doplnenie dokazovania zabezpečením všetkých záznamov, zápisov, súpisov za každý deň zo spoločnosti MERKUR SPIELO SK s.r.o, ako aj pokladničnú knihu, nakoľko to považuje vzhľadom na dôkazy, ktoré jednoznačne preukazujú vinu obžalovaného za nadbytočné a tiež nedôvodné. Spoločnosť MERKUR SPIELO SK s.r.o predložila súdu písomné potvrdenia, resp. záznamy z kontrol, tiež boli vykonané výsluchy svedkov k manku na zverených hodnotách spôsobených poškodenu, výsluch konateľa tejto spoločnosti, ktoré súd ako podporné dôkazy vyššie uvedeným spôsobom odôvodnil, patrične vyhodnotil a považuje ich za dostatočné. Obžalovaný nemá v ruke takpovediac nič, čím by mal spochybňovať výsledky týchto kontrol, neexistuje žiadna relevantná skutočnosť, pre ktorú by sme nemali na výsledky týchto kontrol, ani na výsluchy svedkov v tejto časti prihliadať.

Je tiež absolútne a logiku popierajúce, že ak by si aj hypoteticky poškodená brala peniaze od zamestnávateľa z herne (či už pre seba alebo za účelom požičiavania týchto peňazí hráčom, ako sa bráni obžalovaný), že by sa tým zdôverovala ľuďom, ktorých v podstate ani nepoznala. Je vylúčené, aby táto svoju ťaživú situáciu prehlbovala bránim si peňazí od zamestnávateľa a tieto dávala hráčom (naviac za situácie, že mala hmotnú zodpovednosť za ne) a o každom takomto výbere sa zdôverovala práve obžalovanému, ktorého poznala len pár dní. Tento dokonca podľa jeho tvrdenia aj mal vedieť, keď mala poškodená dlžiť u svojho zamestnávateľa. Bolo by veľkou náhodou rovnajúcou sa krajnej absurdnosti, ak by poškodená vyberala peniaze z herne (či už pre seba alebo za účelom ich požičiavania hráčom) práve v tom momente, keď od nej peniaze žiadal práve obžalovaný spoločne s odsúdeným S. V., hoc tejto počas 8 rokov, čo v herni pracovala, nechýbali nikdy žiadne peniaze. K uvedenému nemožno ani opomenúť tú skutočnosť, že vo výkone väzby bol obžalovanému V. Č. doručený list, napísaný S. V., v ktorom uvádza, ako má obžalovaný V. Č. vypovedať a že to má zhadzovať na poškodenú. Nakoniec však sám S. V. sa priznal ku skutku v celom rozsahu ergo k celej škode 48 000,- eur, ktorú uznal a bol k jej náhrade aj zaviazaný, čo vyplýva z právoplatného rozsudku OS Skalica sp.zn. 6T/201/2016.

Obrana obžalovaného, že časť peňazí poškodená požičiavala hráčom a preto mala dlh v herni je vyvrátená aj svedeckými výpoveďami kolegov, ktorí všetci zhodne uviedli, že poškodená hráčom peniaze nepožičiavala, resp. nemali o tom ani nevedomosť. Obžalovaný sa tiež snažil naznačiť, že peniazmi, ktoré mala poškodená zobrať od zamestnávateľa, mohla financovať stavbu domu svojej dcéry C.X. C.. Uvedené je opäť vyvrátené vykonaným dokazovaním, kedy bolo preukázané, že C. C. si spolu so svojím manželom financovali dom sami prostredníctvom hypotekárneho úveru. A nakoniec to bola aj sama C. C., ktorá nakoniec pomohla splatiť dlh svojej matky poškodenej u zamestnávateľa, ktorý vznikol z

dôvodu, že od nej podvodne vylákali finančné prostriedky. Poškodená svoj dlh voči zamestnávateľovi vo výške 48.000,- eur uhradila v dvoch splátkach, prvú splátku vo výške 24.500,- eur, na ktorú si zobrala úver a druhú časť vo výške 23.500,- eur, ktoré jej dala dcéra C. C., čo je potvrdené nielen výpoveďami týchto svedkýň ale i listinnými dôkazmi z U. Banka, zmluvou o poskytnutí úveru, výbermi v hotovosti, potvrdením spoločnosti MERKUR SPIELO SK s.r.o., tak ako ich súd vyššie uviedol.

Na tomto mieste súd zároveň uvádza, že zamietol ako nedôvodné návrhy na doplnenie dokazovania výsluchom svedka Y. Y., ktorého obhajoba chcela vypočuť k tomu, že tento mal podľa tvrdenia obžalovaného požičať peniaze poškodenej v čase, keď jej prišla kontrola. Obžaloba a poškodená jednoznačne preukázali akým spôsobom a z akých prostriedkov poškodená dlh voči zamestnávateľovi uhradila. Tiež súd zamietol ako nedôvodné návrhy na doplnenie dokazovania vypočuť osoby K. C. a Y. F., ktoré sa mali nachádzať v aute, keď sa rozprávali s poškodenu a podľa obžalovaného sa mali len neurčito vyjadriť k nejakému obsahu ich rozhovoru s poškodenu. Toto je skutočne nadbytočné, neurčité, obžalovaný ani nešpecifikoval, čo konkrétne tým chcel preukázať, navyše jedná sa o obdobie, kedy na samom začiatku sedeli s poškodenu v aute a boli vylákané prvé sumy od poškodenej, ku ktorým sa obžalovaný aj priznal. Tiež výsluch M. U.K.R. považoval súd za nedôvodný návrh na doplnenie dokazovania, nakoľko táto osoba v čase spáchania skutku v herni na prevádzke MERKUR SPIELO SK s.r.o. Skalica vôbec ani nepracovala.

Pokiaľ sa obžalovaný V. Č. bránil aj tým, že on neuznáva sumu 10.000,- eur, ktorú poškodená odovzdala S. V., súd poznamenáva, že trestný čin bol spáchaný spoločným konaním obidvoch páchatelov V. Č. i S. V., čomu zodpovedá celkový priebeh deja tak, ako ho popísala poškodená a ako sa v skutočnosti odohral. To, že poškodená neodovzdala tú ktorú konkrétnu čiastku obidvom páchatelom naraz (čo si súd dosť dobre nevie ani predstaviť, odovzdať obidvom naraz do rúk peniaze, vždy konkrétnu čiastku do rúk prebrala jedna osoba) ešte neznamená, že to nebolo spáchané spoločným konaním. Poškodená sama uviedla, že dňa 20.5.2016 odovzdala len V. Č. sumu 3.000,- eur a 4.000,- eur, ktorý uvádzal, že celú vec už len preberá on sám, no na druhý deň za ňou prišiel S. V., ktorému odovzdala 2 x 5.000,- eur a tiež hovoril v podstate to isté, že zase on preberá celú vec sám. No ten istý deň jej volali, stretli sa s ňou obidvaja a už boli zase kamaráti a dohovárali jej, aby nikomu nič nehovorila, resp. ju nabádali, ako má vypovedať v prípade, že sa o tom dozvie polícia. Súd má za to, že trestný čin bol spáchaný spoločným konaním obžalovaného V. Č. a už odsúdeného S. V.. Odhliadnuc od uvedeného, súd len okrajovo poznamenáva (na margo snahy dostať sa so zločinu na prečín), že poškodená odovzdala pri stretnutí s obidvomi V. Č. a S. V. čiastky 5.000,- eur, 7.000,- eur, 9.000,- eur a 10.000,- eur a pri stretnutí len s obžalovaným V. Č. čiastku 3.000,- eur a 4.000,- eur, čo je spolu suma 38.000,- eur, pri ktorej bol zakaždým obžalovaný V. Č., čo je škoda značná. Súd má však za to, že spoločným konaním páchatelov bola spôsobená škoda vo výške 48.000,- eur tak, ako je vyššie odôvodnené.

Súd po vykonaní dokazovania vyhodnotil všetky dôkazy jednotlivo i súhrne a dospel k jednoznačnému záveru, že skutok tak, ako je uvedený vo výroku tohto rozhodnutia sa stal, že ho spáchal obžalovaný a že boli splnené všetky podmienky na vyvodenie trestnej zodpovednosti obžalovaného. Podľa názoru súdu obžalovaný svojím konaním uvedeným vo výroku o vine naplnil všetky znaky skutkovej podstaty zločinu podvodu spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona. Súd posúdil dôkazy jednotlivo i v celku a dospel k záveru, že tieto dávajú ucelenú, jednotnú, logickú, ničím nenarušenú reťaz dôkazov smerujúcich jedine k uznaniu viny obžalovaného.

Súd pri ukladaní druhu a výmery trestu podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. prihliadol najmä na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. S poukazom na § 34 ods. 5 Trestného zákona u spolupáchatelov prihliadol tiež súd na to, akou mierou konanie každého z nich prispelo k spáchaniu trestného činu.

Pokiaľ ide o spôsob spáchania činu, následok, zavinenie a pohnútku súd vychádzal z okolností spáchania skutku tak, ako sú vyššie popísané, poukazujúc na to, že obžalovaný spáchal trestný čin koordinovane a plánovane spoločným konaním s už odsúdeným S. V. a s výlučne zistným motívom. V konaní spolupáchatelov V. Č. a teraz už odsúdeného S. V. súd nevidel zásadný rozdiel, súd má za to, že k spáchaniu trestného činu prispeli približne rovnakou mierou. Obžalovaný porušil záujem spoločnosti na ochrane majetku osôb, pričom vo vzťahu k zavineniu mal súd preukázaný priamy úmysel.

Z hľadiska posúdenia osoby páchatela, jeho osobných pomerov a možnosti nápravy obžalovaného súd zistil, že obžalovaný nie je z miesta bydliska bližšie hodnotený. Z odpisu registra trestov SR je zrejmé, že obžalovaný bol v minulosti 8x odsúdený, naposledy rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 2T/21/2018 zo dňa 20.6.2018, právoplatný 20.6.2018 na trest odňatia slobody vo výmere 1 rok nepodmienečne. Z ústrednej evidencie priestupkov vyplýva, že odsúdený má jeden záznam o priestupku na úseku cestnej premávky.

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 2T/21/2018 zo dňa 20.6.2018, právoplatný 20.6.2018 bol obžalovaný uznaný za vinného z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 2 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok. Skutku sa dopustil v mesiaci júl 2015.

Terajšej trestnej činnosti vedenej pod sp.zn. 8T/32/2017 sa dopustil v dňoch 17.5.2016 až 22.5.2016, teda skôr, ako bol Okresným súdom Bratislava IV sp.zn. 2T/21/2018 vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, teda je potrebné uloženie súhrnného trestu s poukazom na ustanovenie § 42 ods. 1 Trestného zákona.

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona ak súd odsudzuje páchatela za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Pri posudzovaní poľahčujúcich a priťažujúcich okolností súd u obžalovaného nezistil ani jednu poľahčujúcu okolnosť, zistil však jednu priťažujúcu okolnosť. Obžalovanému priťažilo, že už bol v minulosti za trestný čin odsúdený (§ 37 písm. m/ Tr. zák.). Súd len poznamenáva, že mu nepripočítal ako priťažujúcu okolnosť (§ 37 písm. h/ Tr. zák.), že spáchal viac trestných činov, nakoľko obžalovanému je ukladaný súhrnný trest odňatia slobody za použitia asperačnej zásady, kde už je raz zohľadnená na ťarchu obžalovanému okolnosť, že spáchal viac trestných činov. Nie je možné túto istú okolnosť (teda že sa dopustil viac trestných činov) mu pripočítať na ťarchu dva krát, pretože by inak došlo k dvojitému pripočítaniu tej istej okolnosti na jeho ťarchu. Dolná hranica trestnej sadzby sa s poukazom na prevažujúci pomer priťažujúcich okolností zvýšila o 1/3, teda sadzba po jej úprave je v rozmedzí 5 rokov a 4 mesiace až 10 rokov.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný spáchal viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami (prečin podvodu - OS Bratislava IV sp.zn. 2T/21/2018 a zločin podvodu - OS Skalica sp.zn. 8T/32/2017), bolo nutné uložiť obžalovanému trest odňatia slobody za použitia asperačnej zásady podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona s tým, že horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného sa zvýšila o 1/3, teda sadzba po jej úprave je v rozmedzí 5 rokov a 4 mesiace až 13 rokov a 4 mesiace.

Súd vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam obžalovanému uložil súhrnný trest odňatia slobody podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona, s poukazom na § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, s použitím § 42 ods. 1 Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona vo výmere 5 (päť) rokov a 4 (štyri) mesiace, čo je na samej spodnej hranici po jej vyššie uvedenej úprave, pričom má za to, že takto uložený trest i keď je uložený na samej spodnej hranici s poukazom na jeho výmeru je podľa názoru súdu primeraný, splní funkciu ochrany spoločnosti i prevencie (individuálnej i generálnej) a zároveň vyjadruje aj morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Na výkon trestu odňatia slobody bol obžalovaný v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože obžalovaný už bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zároveň zrušil výrok o treste odňatia slobody vo výmere 1 rok so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, uložený mu skorším rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV č.k. 2T/21/2018-345 zo dňa 20.6.2018, právoplatný 20.6.2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný už bol v minulosti 2 x vo výkone trestu odňatia slobody (odsúdenie rozsudkom OS Skalica sp.zn. 6T/35/2011 a OS Skalica 4T/179/2013) za takýto trestný čin (trestný čin podvodu) a znovu mu ukladá nepodmienečný trest odňatia slobody, a vzhľadom na jeho osobu, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší spôsob života, na prostredie, v ktorom žije, a na povahu spáchanej trestnej činnosti, sa nedá očakávať, že po výkone trestu povedie riadny život, uložil tiež obžalovanému podľa § 76 ods. 2 Trestného zákona a § 78 ods. 1 Trestného zákona ochranný dohľad na 2 (dva) roky.

Poškodená si riadne a včas uplatnila nárok na náhradu škody vo výške 48.000,- eur, ktorú jej spôsobili obžalovaný V. Č. a už odsúdený S. V., pričom súd podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanému V. Č. povinnosť nahradiť poškodenej škodu vo výške 48.000,- eur, a to spoločne a nerozdielne s už odsúdeným S. V., ktorý bol už zaviazaný k tejto náhrade škody rozsudkom Okresného súdu Skalica č.k. 6T/201/2016-422 zo dňa 21.6.2017, právoplatný dňa 21.6.2017.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou Okresného súdu Skalica na Krajský súd v Trnave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309/1 Tr. por.). Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2 Tr. por.).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a Tr. por.) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2 Tr. por.). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2 Tr. por.)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b Tr. por.) a to len vo svoj prospech (§ 308/2 Tr. por.)
- príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech (§ 308/2 Tr. por.).
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2 Tr. por.).
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1 Tr. por.).
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c Tr. por.), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1 Tr. por.). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d Tr. por.)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.